

ג. שרתות: לא נשלים אף פעם עם נזילת טורי ארץ-ישראל

כ שרטוט הוכיר את עזין 1500 החודדים המוגבלים זו השנה ורביעית עלמן ותלאת גלוות, מסדר וכבלתי מאנס בדור האקלים הקשה של תאי מאדריים ושותם היה הידקה האט שתם נמלטו מהתויגנות הנגדיות והניצע לחופי ארץ-ישראל עד לנגי שתח'ן חיל השפט הכללי על מהגרדים בוארומת הנזקנית.

הספר הלבני בעופרי יתרות
במשך ארבע שנים בערך — אמר
שרטום — שיטש הספר הלבן מכ-
שול, נספּ על כל תקשיים האחרים
הרבים של ימי המלחמה, והפריע
ושיקם כל יומת חצצתו, וארודים
מאירופּ מפנּי הכליזון אשר איזים
עליה. הוגנותו הייחודי של טויפּט-
את השינוי החשוב של מדיניות העלייה,
שhiccupped ב-1943 עליה למשך רישיותו
עלית לפיליטים מאירופה ואיבר, אלום מודע
לטה להקדיש את כל הרשויות אך ורק
לפליטים מארון עידן פאריאות טוויב ולא
לחת רישיותם למוגן ארים — תוראתה

שליליות ואיתם היחסים בטוחנים בבחינות פ"ר סיטי, אך מבחינה מוסרית ולכללית צבוי לפה אבדון.

ההיסטוריה אשר סבל אביזרות כה עצומות, מושתתת בהשמדת המוניות באירופה, בלא שהעולם נימה ממען את השואאה, רשיין לתבוע שלא יונרם סבל מיטור ונוטף לשאריות הפלידי טה שלא. הביבנות בהתגנוגותה לספר שיצ ללא פשרה בהתגנוגותה לתמם, והיא מצטערת מאד על המ-הרבן, והיא מדיניות הזהות גורמתה שכתן מדיניות הזהות גורמתה סבל מיטור. העם היהודי לא יישם ירים אף פעמי' על נועילות שעריר ארץ-ישראל. לבו סמכ ובקום, מוכראה להיכל תחת לחץ ואסבל העזיז וכשהפעת הרגשות חמוץ היה בתק' העם הריברי ובורחן תק' תבירות.

מסיבות גאוגרפיות וויהת מושגאות כל-ברום, נ-ברדראפם.

ז' קלטה פליטים יותר מכל מדינה אחרת

לנדוֹן, 30 (פַּקְלִיקָר). לאחר דברי רטורוק מסר א' זובקן במסכת הילודין שלם פסלים על מעש הצלב ליהוות א' א'. זובקן אמר, שיתיב בזו מושם מדרגה אחרה בעולם. מדיניותם של אהוית להשלמים עם מהחשה שלא ייו' נידורים להציגם ושאנך דרכיך לתז' הש אפסולית' ווש דרכט של גללה. לאנו ידיעות כוסכיות שעוז נמצאים את דלאה א' קאראט'ה א' קאראט'ה מל'

**על הנטלה המספרית של הספר תל-ה

- א. העלית היהודית אפיו במסגרת**

בָּנָן. בְּטוֹחַן שָׁעֵן עַפּוֹ הַצְלָה וְגַזְוָלה
הַמְגִנִּים הַעֲקִירִים שֶׁל קָדוֹשָׁת
עַכְשִׁיבָן בְּחַשּׁוֹן לְלִילָה מִידָּה, נִמְצָאים בְּאַטְיכָם
לִיתְמַעַן בְּעַדְן, בְּגַרְבָּתָה בְּגַרְבָּתָה הַמְשִׁיחָה
וּבְגַרְבָּתָה נִמְצָאים אַבָּרְבָּזָות הַשְּׁפָלָה. בְּאַטְיכָה יְשָׁמַע
כָּמָה אֶלָּפִים יִתְהַדֵּדים שְׁחוֹרָה מִפְנָgoתָה
הַסְּגָר, אֶבֶל שְׁרוֹדוֹת אֲזִין פִּינְזָה דִּין גָּזָב
לְהַנְּאָלָה, שְׁחוֹרָה בְּגַטְתָּה לְהַמְּרָאָה
בְּסָדָגָם הַגּוֹנוֹבִי אֶבֶל אַגְּנוֹן בְּפִנְסָה תְּרָמָה
נִיְּרִיהָ מִסְׁרִיתָה יְשָׁלְבוֹת, כִּי אַלְתָּה בִּין
הַפְּלִיטִים הַיְהוּדִים בְּאַטְיכָה, שְׁמָנוֹתָה תְּהִיא
הַזְּדִיקָה הַצְלָה לְהַעֲלוֹת
בְּעַרְוָתָה שֶׁל וְעַדְתָּה הַפְּקָדָה שֶׁל מִצְמָצָה
הַבְּרִית, נִזְנְטוּ לְהַמְּפַשְּׁתָהִים, לְתִתְמַצֵּן הַגְּזָעָן הַגּוֹן
אֶת חַיָּהָם וְלַחֲמִיל בְּחַיִם רְחוּקוֹתְבִּים
לִילְדִּיהם וְלַחֲמִיל בְּחַיִם רְחוּקוֹתְבִּים
וְדוֹדִים אֶצְרִישָׂרָאֵל. הַחֲלִתָּה הַחֲאָבָה
רְוֹנָה שֶׁל הַמְּמִשְׁלָה שָׁמָה אֶל כָּל
אֶפְשָׁרוֹת שֶׁל עַלְיהָ נִסְפָּת שְׁלָל
פְּלִיטִים מִאַטְיכָה.

מה ייחיה על פלוטי תיכון?
בעון נציגים פליטים יהודים מתייחס
אשר שם היה מטבח מטבח בויתו, בחתה
בתנאי הולמתה. מטהו הדריך הפלחהה הגז
לייה הסוכנות היהודית בעורות שלטונו
תзи הבודאי למלטה 4000 יהודים מונגים
אליהם עשוין איננה נזנחה לא עוזן רשות
האפשרות לשילוח לעודן רשותם מתייחס
עשרה. 650 פליטים יהודים מתייחס
נמצאים במחנה בקרובות ערד
הצירה הניצבת בחם שם עוטרנו
כחופסק בסוף ספטמבר. כשלילו
טושביה המהנה הוה הם ידריכו
בתוכם עשרות יתומים בבי או
ואם, שנמלטו מסכנת העברנה
לבד הפלומרים. בהזוז מטהו זונת
נמצאים כ-550 פליטים יהודים בהר
נא חיים קשים מאד. איןם מקבלים
שם עזרה. ורבם — בלי מחסה לראשון
בארכ' ישראל מוגבהת לאחסן אלה צב
זה פרוחזשכטני. גורמי מגורזין

המחלאת היא בארץ־ישראל. ואפשרות ש־
ונזאת יהודים במספרים גדולים פארצ'ריז
היאוביין ענשוי בלתי בטוחה הפסוכה
היהודיית תשמש, כי פרינזיות זו ש־
הטבילה עיולה רק להאים א'
חולקת רשות העליה הקימית
ולגרם מבל מיותר ליהודים שאם־

שֶׁל לְזִוְגָתּ
לֹא טַסְקָנוּ — אָמַר פָּ. שְׁרוֹטָק — וְ
נְסִיךְ בַּמְאַגְּזָנוּ לְהַצֵּל יִתְדִּים מִאֲרִצָּתָם
הַאֲבִיב וְהַעֲלוֹתָם לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אָיוֹ
מִנְגָּרִיהֵ בְּבָדוֹתָ עַמָּה וְאֶרְזָוֹתָ הַבָּלָק
נִמְצָאוֹת בַּמְבָבָ שֶׁל שָׁעָה מִבְּרִיְּפָה כְּדִיןְהָאָרוֹן
אָפְשָׁרוֹת לְהַזְּהָבָה הַיְמָלֵט מִאֲרִצָּתָם
פְּרַשְׁׁוּ פְּרוֹלִימָפּוֹת מִזֶּדֶד. פָּמָ בִּי
לְבִנְגָּרָה וּלְוּמָנָה הַמְבָבָ אַיְנוֹ בָּרָ
עֲדָיִן. הַחֲלַתָּה שֶׁל חַטְמָשָׁתָה
רוּתִיתָ, אֲסָ תִּישָׂא� בְּתִיקְפָּה, עַל
לְהַגְּרוֹס הַפְּסָקָה מוֹתָהָתָ ש

הרב זרנוי בלאו לשלמה סכונה ישראל נ' חי

העליה שצד נsharpו לפני הספר תלמיד
ולטיטים באזוריות היכלוס של האירוב
ונזנוגראיר וואזרזות הבלתיון, ולמנוע ר' ז' שטמך
נת אלת מארזות אתיית, בזונזהג
הה נט פארזות ששלחררו מידי מד-
הציגו, וט תקופת שעוד הוא סיבוכיות
וזדים להימיט שטחוי היכלוס הנזנזהג
הה תנגזה פרגזות הימאיית לתוכלה ז' יוזן
ר' של אפשטל שפירותה: איסור
עליה יהודית רגילה ושחאה אכזרית במ-
ביחס למיליטם שנמלטו עוד פקידם כבודה,
ציה תאיב ואשר הפסיכי החיז לחד-
עלים

של מכב בון-המצרים בעיזו
בשעת זו. שרטוק אמר: **קיימת**
— על מנת העלה היהודית לאירן
הן פאר מ, שרטוק — בתשובה
את ווילט במרדי האכגנת היהודית
וינדוזן 30 (פאלקוי), במשיכת
סודים ציר
וՓמיהר
וות.

הגדית גארץ-ישראל. לפורת
שר ושרויות שוכב פלחה ימי
מלון מיט נצץ לאו, תרי המגב
תוא כה, שם לאו ריל שוניון,
של עכשוו מצד השלוונוטן.
שבאו שיטוק בעלות היהודים
רע-ישראל, חוץ מפקרים שעזב
מן תכלת של מפער מוגבל שעזב
דרכם רשותן לעלייה ושהר
בדרכם מחתמת קשיי הרים
לטב זה שיכת קפאה מזלה של

הוצאת דוד הכהן חסידות הכללית של השכדים העבריים בארץ-ישראל – הוצאת נב-שבט

ד' וְשָׁהֲרוֹתִים לְשָׁנַתּוֹ הַשְׁלִישִׁית

עט וובך מותח בחתימה על הסדרה השלישית של שתי הסתוריות למןדים
זוויג (עתורות), סדרתמן התשניה וסתוריה באוגוסט.

עומד בכל פורעוניות הפשטמה
צית והמלחמה, ובא לארץ בא-
גיאסיה, מגרמניה — ש. קראם ר.
הן קן קלר — ח. חייזרים אורתוד-
חישגניה של הסופרת העירית ח-
בת אמריקה הספר, שנתרפס בלשונו
רבוט, מתרגם עברית מכתב־העיוור
בידי אשת ר ולדקובסקי.
ש. מלצ'ר שבעיריה, פרקי ונדורי
ביבת־אבא שבעיריה, החדרי ב-
הריאשון, השבת והוג וימיתמי
טכופרים בסירות שירים לגנדי
וקנסים.
ו, סוף גן מתחיהו — הורד-
וביתתו סיפור מונה ותועזה הסיטו-
ואתם מפזריהם בפזום שביבתי היה

טוריון היהודי הגדול. מלוקט מפקודו
ראשונים בידיהם נואל בן-גוריון
ג. א. ב. הולדין – המdad בה
יום יומם. ספרו של תחומי תיאור
המפורטים בעונני מטעם הכרוכים
יום יומם. מעובדים לצרכי הקורא הע
בידי דבורה אללויס-רנרי.
א. ליטוֹן – נסמות בישר
עשור דמיון מן העיר ותעריה
דית בליטה, מצירות בידי הסופר ה
מי הידוע, שהיה מוחר במקולו ותוּסם
על פניו קחלות שראל ווועסם

עט עובד" פותח בחתיותה על הגדוד השילישית של שתי הספריות למונחים
נוזרי ושהירותו, שיטירדן השניה וסתימתו בזוגותם.
פתחות החתיות החלו בצעם ימי אבלנו המכבר. על מות פיסך זמפעל וצוץ
חרת הספריות המהפרסת בכאן היא פרי הניגוי ושבתו של ב. צאניסון זיל והם
אד עינץ ביבוץ האחרוני. לאחר פתיחת הספרייה דעתה, ניקש הם
שליט את מהשכנתו לבני עת ספריות היסודות. לדורו ושהירותו, היא יירא
פריז'עם, ספריות האצל והעללה, לאין Zukunft פניה או אין הcessation
סקתק, לספרי עין ולימוד. הספריות לדורו ושהירותו געדו להביא לבית הע-
ן ספר המקור הטוב. קודם כל — את הספר העברי המקורי, מיטב יצירות
ותהורות העברית, ותיקים וצעירותם. אך גם את סבירות הספריות הללו, מ-
הה לחיי השעתה.

הוועזה ספרם שתרגם אינו אלא תרגום לשון בלבד, שכן מהבריות יתodium וושאטו יהדי, ציוני וסוציאל: א. רופין, י. זיגר ואונטול סטרן. הספרים רשות י. סידד איבר של עמותת מתביבות. פחת יצאו השנה 12 ספר ימי אסדר שתמצאות

יד. מתח
מה אהת:
בוריים.
הגדוליים
הנוראים.